

EUROPA FEDERAL O CONFEDERAL

La Unió necessita una reencarnació

Al continent europeu, les velles nacionalitats històriques continuen exigint la independència vis-a-vis dels estats que les (mal)administren i oprimeixen. A Catalunya, l'11 de setembre és una demostració palpable d'aquest sentiment compartit amb molts altres territoris de la UE. I és en aquesta qüestió on el govern de la UE —un govern dominat per les velles dretes— no s'atreveix a encetar el debat que, des de la creació de la unió, no ha deixat de palpitant subterràniament: una Europa federal o confederal?

Tot es mou al Vell Continent, però la Unió avança massa lentament. Per a actuar com una potència política real, haurà de triar entre prudència o revolució. Actualment, la guerra a Ucraïna està fent canviar la seva naturalesa d'origen, amb una defensa i una política exterior que s'estan imposant davant l'agressió russa, la incertesa que plana sobre el paraigua americà i el fet que el continent europeu s'escalfa més

de pressa que la resta del món (per justícia divina). No li queda més remei que convertir-se en una potència política i no només econòmica, com fins ara, si vol sobreviure. I, per a sobreviure, ha de trobar l'encaix amb les velles aspiracions nacionals catalanes o corse, d'entre unes quantes dotzenes més.

La UE està augmentant la seva despesa militar. Ha impedit —almenys, de moment— que Donald Trump annexi Groenlàndia i que arribi a un acord amb Vladímir Putin a costa d'Ucraïna, la resistència de la qual està armant i finançant. Davant el dúmping xinès, fins i tot ha arribat a dessacralitzar el seu lliure comerç.

Tot es mou a Europa, la Unió té pressa, però tot es mou massa lentament, ja que és difícil per als seus vint-i-set

estats saber què i com substituir les velles institucions dissenyades per a un mercat comú i no pas per a una potència política. En tot cas, aquest és el repte entre dos projectes oposats: conservar l'estructura obsoleta dels vells estats o donar ales noves a les nacionalitats, que són, en definitiva, els autèntics motors de la UE.

Bé, sempre hi ha una darrera opció (de fet, la més desitjable): que la Unió, així com la resta d'imperis, potències i reietons es rendeixin i entreguin les armes, per a que les gentes i els pobles puguem viure tots una mica més tranquils.

